

fordi man er aldeles imod den, eller om der, som det ærede Medlem fra Aarhus (Singerslev) mente, vilde være Grund til at optage den igjen blandt Skatterne. Det kan efter min Mening i Diebliffet ikke afgjøres ved noget Bevis for eller imod, det maa undersøges ved en Erklæring fra Kommunerne eller paa anden Maade, Fremtiden vil jo vise det, og jeg skal derfor lade det Spørgsmaal ligge. Jeg vil imidlertid kun tillade mig at fremhæve, at jeg ikke rigtig har kunnet forstaa, hvorfor netop den ærede Ordfører har sat sig imod, og saa stærkt som han gjorde det igaar, har udtalt sig mod den af os fremsatte Tanke, at en stor Del af de for Diebliffet tilstedeværende Mangler i de kommunale Betsatningslove vilde være afhjulpne ved, at Bedriften som saadan inddroges under Betsatningen i den Kommune, hvor den udøves. De ærede Forslagsstillere og maaske endnu mere det ærede Flertal i Udvalget have jo i deres Forslag opstillet den selvjamme Skat, ialtfald som jeg har tænkt mig den, saa at vi have her et Udtryk for, at den dannet et efter vor Mening nødvendigt Supplement til de nuværende kommunale Statter. I det oprindelige Lovforslag stod der i § 3 b: „Enhver, der uden at have saadant fast Ophold i Kommunen dog der driver Næring eller anden Forretning med Værktøed, Udsalgstøed eller Forretningslokale af saadan Betsaffenhed, at den er eller kunde være en selvstændig Bedrift, skal inddrages under Betsatningen“. Jeg vil nu spørge: er det ikke ganske det Samme som det, vi have ønsket skulde bestattes? Ialtfald er jeg for mit Bedkommende fuldt tilfreds, hvis den Skat, der er foreslaaet i Lovforslagets § 3 b bliver vedtagen. Men, mine Herrer! de have foreslaaet den som en personlig Skat, de have sat dette Forslag ind i et Lovforslag om den personlige Kommuneskat, og en personlig Skat er den efter min Overbevisning ikke, hverken en Skat ganske saaledes som den, de have foreslaaet i § 3b, og endnu meget mindre saaledes, som den bliver det ved Vædringsforslaget under Nr. 7 til § 4, hvorved hele denne Skat tilfalder den Kommune, hvor Næringen drives, selv om den Betsatte ikke opholder sig eller nogenstunde har opholdt sig i Kommunen. Men heller ikke efter det oprindelige Forslag uden dette Vædringsforslag kan Skat-

ten, saaledes som De selv have foreslaaet den, efter min Overbevisning betegnes som en personlig Skat. Jeg vil henvise til § 17, hvor der er sagt, at, naar en saadan Næringsdrivende er bleven beskattet i en Kommune paa sin Næring, saa skal, naar han afgaar ved Døden eller flytter fra Kommunen, hans Eftermand i denne Næring uden videre indtræde i denne jamme Skat. Manden skal altsaa der blive Skatteyder, uden nogenstunde at have været paa Bigningslisten, og det kalder jeg ikke nogen personlig Skat, men en Realkat; det er den i Virkeligheden. Jeg har derfor ikke kunnet indse, hvorfor de ærede Forslagsstillere have villet gaa den Omvei, som de her gaa i hele Lovforslaget. De gaa nemlig den Omvei, at de først gøre denne Skat, som vil være en af de væsentligste Forandringer i den nuværende Betsatning, til en personlig Skat — ialtfald kalde de den saaledes — og derpaa tage de den helt bort fra Personen, navnlig efter at Vædringsforslaget under Nr. 7 er kommet ind, hvorved jærlig den Trediedel, som de tidligere have ladet følge Personen, er bleven henlagt til Næringskommunen; der er saa ikke længer det mindste Personlige tilbage ved denne Skat. Jeg tror derfor, at de stærke Udtalelser, som den ærede Ordfører igaar fremsatte mod vore Ytringer i vor lille Betænkning, ere uberettigede. Jeg tror heller ikke, at han og hans Meningsfæller vilde have staaet imod; thi de have efter min Mening selv anbefalet, hvad vi her ønske. Overhovedet ere de Ønsker, som min Kollega og jeg i Udvalget have fremsat her med Hensyn til en fremtidig kommunal Betsatning, saa godt som alle bleve imødekommne af det ærede Flertal, og jeg finder det meget naturligt. (Hør!) Det glæder mig, at ærede Medlemmer sige hør! og jeg kan godt forstaa, at de saa spørge, hvorfor jeg da saa ikke er gaaet med dem. Det har jeg ikke gjort, først af den Grund, som det ærede Medlem for Njøbeuhavns 1ste Valgtreds (Rinestad) fremsatte igaar og nærmere har forklaret her idag, hvorfor jeg ikke skal komme tilbage dertil, nemlig paa Grund af den almindelige politiske Situation. Men foruden denne Grund har jeg meget reale Grunde til min Stilling, og da for det Første den, at jeg ikke kan indse, hvorfor man ved en Lov skal gøre mere Omvæltning i det Bestaaende, end det er absolut